

عنوان مقاله:

ارتباط بین تندیس گرایی و سازه گرایی در معماری؛ مطالعه موردی چند اثر تندیس وار جهان

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در عمران، معماری، مدیریت شهری و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فاطمه اله وردی زاده قهرمانلو - کارشناس ارشد مهندسی معماری

خلاصه مقاله:

تندیس واری در معماری، در وهله ی نخست، از ویژگی های فرمی سر برمی آورد، که می توان سه وجهشکل، سازه، و ابعاد را برای آن ملحوظ داشت. با این چشم انداز، سرچشمه های معماری مجسمه گون، به بناهای روزگاران کهن - از جمله اهرام مصر و کلیساهای گوتیک، با تأکیدی بسیار بر خرده خصائص ابعاد و سازه می رسد. معماری تندیس گرا، معماری است که در آن ساختار و زیبایی به عنوان دو جزء جدایی ناپذیر از هم مطرح می گردد بدین شکل معماری با الگوگیری از پتانسیل طبیعی پیرامون چناندر تار و پود با هم ترکیب شده اند که گویی مجسمه ای هنری در ابعاد عظیم ساخته شده است؛ اینتلقی در تضاد با عملکرد تک سویه و زیبا شناسانه مجسمه می باشد و لذا دارای کارکرد مناسبی برای انسان گردیده و توانایی او در طراحی را افزایش داده است. در نتیجه پیوند بین فرم و سازه تندیس خاصیرا پدید می آورد که حاصل خلاقیت در سازه، فرم و فن آوری های ویژه ای در ساخت است.

کلمات کلیدی:

تندیس گرایی، معماری تندیس وار، زیبایی شناسی، سازه گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250326>

